

Říjen – měsíc Havla a rozkulačené Československé republiky (říjen 2016)

Politici mlží, lavírují a klamou lidi a „třetí světová válka“, v níž se svět spojil v boji proti Islámskému státu, pokračuje. Krvavým válečným polem je Blízký východ, který se pomalu proměňuje v jednu velkou ruinu. Cílem islamistů jsou i další země, zejména USA a Evropa, zmítané cílenými teroristickými útoky, nehledě na vlny asijských a afrických uprchlíků, kteří je vysilují a destabilizují a před nimiž není úniku ani ochrany. Ještě že už vzniká cosi jako evropská pohraniční stráž. Pozdě, ale přece. Evropská unie musí chránit své hranice a své občany jako každá jiná země. Zatímco ve druhé světové válce postupovaly velké státy, mocnosti jako SSSR, USA a Velká Británie v boji proti nacistickému Německu a fašismu po jednáních v Teheránu (1943) a v Jaltě (1945) jednotně, protože si předem rozdělily sféry svých zájmů, nyní se jim to jaksi nedaří. Každá strana konfliktu hájí ve válečné oblasti své vlastní, partikulární, politické a ekonomické zájmy a pozice a podporuje své spřízněné strany a politiky. A nic na tom nezmění irácká a kurdská ofenzíva, podpořená vojáky mezinárodní koalice v čele s USA, která má za cíl dobýt baštu IS město Mosul, k němuž se už přiblížila na dosah. Evropo, třes se! Hrozbou a rubem tlaku na islamisty je nejen útek obyvatel z ohrožené oblasti do Sýrie, ale útek decimovaných džihádistů, zejména těch, kteří se rekrutovali z evropských občanů, iránského, syrského aj. původu, zpět do Evropy. To znamená další ohrožení Evropské unie a jejích občanů. V důsledku napjaté situace v Sýrii se ruský prezident V. Putin nezúčastnil ani říjnového otevření pravoslavného chrámu a kulturního a duchovního střediska pravoslavné církve v Paříži, jehož stavbu spoluinicioval. Člověk také nemusí být u všeho. Ještě že naše bezpečnostní a ochranné složky nespí a protiteroristická cvičení policie, hasičů, záchranky a jiných složek integrovaného záchranného systému, zajišťujících naši bezpečnost, jsou téměř na denním pořádku. Český člověk je vždy připraven.

Maďaři hlasovali proti imigrantům a kvótám, nicméně referendum je neplatné, protože k urnám nepřišla nadpoloviční většina maďarských občanů. Přesto si prezident Viktor Orbán mne spokojeně ruce, neboť i tak považuje referendum za úspěšné a o něčem prý vypovídá. Navíc Maďarsko proti imigrantům opevnil a obehnal ostnatým drátem. Kvóty imigrantů nechce v Evropě v podstatě nikdo, jen někteří zpozdilí politici, stížení digitální demencí, ještě hájí svůj politický proimigrační kabát. Proti kvótám vystoupil v britských Financial Times i český prezident Miloš Zeman, který přišel s návrhem vystěhovat ekonomické imigranty do pustin severní Afriky nebo na neobydlené řecké ostrovy. Řecko tak péčí o ně splatí svůj evropsko-unijní dluh. Ani Rakousko už nechce víc imigrantů, jak to vyjádřila slova rakouského ministra zahraničí Sebastiana Kurze, který se děsí toho, že se do Rakouska pohnou další imigranti z Itálie. Evropská unie a její orgány chtějí rozdělit uprchlíky do jednotlivých zemí Unie, ale ti si chtějí vybírat a diktovat, kam půjdou a kam ne. Do Rumunska prý nechtějí a do České republiky se také zatím nehrnou. Navíc německou kancléřku A. Merkel(ovou), původkyni evropského migračního chaosu a marasmu, při oslavách sjednocení Německa, které se konalo v Drážďanech, hlavním městě spolkové

země Sasko, občané vypískali. Lépe se nevedlo ani prezidentovi J. Gauckovi, který ji doprovázel.¹ Právice vzala věc do svých rukou, označila je oba za „zrádce lidu“ a častovala kancléřku slovy „táhni pryč“. Co pruští císařové, sjednotitelé Německa, spojili, to Merkel(ová) ve jménu islámu rozbíjí.

Migrační krize pokračuje. Francouzi zlikvidovali neblaze proslulý uprchlický tábor u Calais, semeniště terorismu a kriminality, jehož obyvatelé mířili většinou do Velké Británie. Britové udělali s brexitem dobře. Britská premiérka Theresa May(ová) konečně oznámila, že brexit, zapříčiněný velkou měrou nespokojeností britských občanů s politikou Evropské unie vůči imigrantům, vypukne v březnu 2017. Zatím se snaží upevnit domácí, britskou politickou scénu, zejména stmelit své konzervativce, kteří stojí za brexitem především. Skotové opět zvedají hlavu a jejich premiérka Nicol Sturgeon(ová) chce, aby Skotsko vystoupilo po brexitu ze svazku Velké Británie a osamostatnilo se. Zatím byly snahy Skotů, podobně jako Katalánců a Moravanů vymanit se z područí majority, marné. Také Češi postupně mění svůj názor na uprchlíky; už je jich podle Centra pro výzkum veřejného mínění 62% proti jejich přijímání.

Papež František, hlava katolické církve, která se na rozdíl od sofistikovaného postoje církevní hlavy Čech, kardinála Duky, snaží o smířlivější postoj k imigrantům, navštívil kavkazské země. Leč s nevalným úspěchem a výsledkem. V gruzínském Tbilisi a ázerbajdžánském Baku odsloužil mše, setkal se s pravoslavným patriarchou i prezidentem. Ale spousta lidí proti jeho návštěvě protestovala, přestože byla Gruzie, vedle Arménie a Sýrie, jednou z prvních křesťanských zemí. A světoznámá americká diva Kim Kardashian, podle jména kavkazského původu, navštívila týden módy v Paříži. V nóbl hotelu ji svázali a okradli zloději v policejních uniformách, kteří s lupem odjeli v klidu na kolech. Přišla o šperky za milióny eur, které vozí s sebou na svou okrasu podle zásady *Omnia mea mecum porto*. Selhal její bodyguard. Popíjel v místním baru a koketoval, místo toho, aby ji hlídal na každém kroku. A nepomohlo jí ani pozadí k zulibání, jak se o něm vyjádřil Ukrajinec V. Sedjuk.

Britové překonali našeho vědce Antonína Holého a vymysleli novou metodu léčby viru HIV, který doslova promořil celý svět a nakazil 40 miliónů jeho obyvatel. Přestože je metoda ve stádiu experimentálních pokusů a klinických testů, byl již jeden pacient, Brit, zcela vyléčen. Nová metoda je tak úspěšnější než předchozí, která nabízela jen oddálení nemoci. V čem spočívá nový zázrak? Dvoufázová metoda *Kick and kill* nejdříve „nakopne“ imunitní systém vakcínou, která odhalí nakažené buňky, a posléze je nasazená retrovirotika „zabíjí“, zlikvidují.

A copak máme nového v české kotlině a v „pupku světa“, v Praze? Tak nám proběhly volby do krajských zastupitelstev a do 1/3 Senátu. Účast voličů nevalná, jak se dalo čekat. Ne nadarmo volá prezident Zeman po povinné volební účasti. Volby dopadly nedopadly. Jak pro koho. V krajských volbách zvítězilo Babišovo uskupení ANO na celé čáře a vyhrálo volby ve většině krajů, v 9 ze 13. Posílili lidovci, zejména na Moravě, kde je jejich tradiční voličská základna a jejich předseda P. Bělobrádek si mne ruce. Je otázkou, proč předseda KDU-ČSL není z Moravy, ale z východních Čech? Radovat by se mohl i předseda ODS Petr

¹ Oba jsou protestanti (Merkel luteránka) z bývalého východního Německa.

Fiala, svého času příznivec bavorského B. Posselta, jehož znovuzrozená strana dosáhla oproti minulé v krajských volbách celkem slušných výsledků, ne tak ve volbách do Senátu. Radovat by se mohl i Tomio Okamura, zrazený původní stranou Úsvit, která, ač se spojila s Konvičkovým Blokem proti islámu, propadla; krajské volby se nestaly referendem o imigrantech. Nové Okamurovo uskupení SPD – Svoboda a přímá demokracie však zaznamenalo dílčí volební úspěch. Národně orientovaná pravice, plná rozhněvaných mužů středního věku se silným egem, není zatím jednotná a spojit Okamuru, Konvičku, Vandase a Sládka do jedné národní (nacionální), pravicové strany je nad lidské síly. Zato ČSSD, Top 09 a KSČM dopadly v krajských volbách jak sedláci u Chlumce. Jejich předsedové Sobotka, Kalousek a Filip si málem rvou vlasy, sypou popel na hlavu a (někteří) chtějí vyvozovat z tohoto selhání stranické a osobní důsledky. Jejich partaje měly nejmenší počet hlasů za několik posledních let. Půjde-li to tak dál, budou mít parlamentní volby v příštím roce 2017 jasného vítěze – ANO a Andreje Babiše. Ten tak bude moci usilovat o post premiéra české vlády, ne-li o post prezidenta. Ale to by si rozhněval Zemana, kdyby se mu pletl do jeho plánů. I volby do Senátu byly pro Babišovo ANO úspěšné, někde skončily plíchlou, protože volení nedosáhli přes 50% hlasů, a tak proběhnou druhá kola a uvidí se. Vidělo se. K 2. kolu voleb do 1/3 Senátu přišlo pár lidí, nejméně z celé historie našich voleb. Sociální demokraté zase utřeli – jejich matadoři, dosavadní senátor Zdeněk Škromach, původně odborářský leader a protagonista hovorů od bazénku, a ministr přes průmysl Jan Mládek, neuspěli. Lidé jsou naštvaní z prapodivných koalic, které nevolili a tak k volbám nepřišli a tyto „staré struktury“ raději nevolili. Proč se Senát nevolí naráz jako Parlament a kdo tu postupnou třetinovou blbost vymyslel? Leader ANO Andrej Babiš se ukázal nejen jako výborný volební manažer, ale přesvědčuje lidi, že také stát lze řídit jako firmu. A ne že ne, jak tvrdí premiér Sobotka a spol. Babiš je ekonom-praktik, zatímco bývalý ministr financí, prezident V. Klaus spolu s hlavním privatizátorem rozkulačené Československé republiky V. Ježkem, byl ekonom-teoretik. Proto dvoukolová kupónová privatizace dopadla tak, jak dopadla! Využili ji bahamští Kožení, ostravští Bakalové, „nekalé socialistické živly“ a jim podobní. Jedni si po roce 1948 nahrabali pod vedením KSČ, druzí po roce 1990 pod taktovkou ODS. A prostý lid, kterým se obě vedoucí politické síly oháněly, nechaly chudáka na holičkách.

Přesto bylo volební vítězství Babišovi téměř na nic, neboť na radnicích krajů se kuly pikle, pletichařilo a plichtily koalice, které se snažily vyšachovat většinové a vítězné ANO ze hry. Plzeňský, Královéhradecký a Pardubický kraj vítězné ANO ignorovaly zcela, v ostatních vytvořilo koalice. Je to podvod na voličích, jak se nechala slyšet Klára Dostálová, zastupitelka zvolená za ANO. A má pravdu, je to podvod na voličích, jak s tím souhlasil i prezident M. Zeman. Ti si to jistě dobře zapamatují, nenechají líbit a dotyčným partajím to spočítají v parlamentních volbách 2017. Babiš už má předvolební reklamu zadarmo. Proč se pak však všichni diví, že voliči, občané ČR, nejdou k volbám v hojném počtu, jak by si politici přáli? Nač, když vidí, jak se politici handrkují, nerespektují výsledky voleb, ignorují hlasy a politickou vůli občanů. Navíc, ani ne třetinová účast oprávněných voličů v říjnových volbách znamená to, nic více a nic méně, že jen třetina občanů republiky si přeje ANO a další zvolené partaje. Dvě třetiny

občanů, mlčící většina, která tak dala najevo, že v podstatě se současným stavem nesouhlasí a politika některých stran se jí už zajídá, nevolily, dílem proto, že není koho volit. A důchodci zůstali raději doma v teple, protože už dlouho nedostali pořádně přidáno.

Politiku by neměli dělat jen pragmatičtí, ale i soudní a objektivní lidé. Preferovat jednu skupinu občanů na úkor jiných a honit pro sebe a své politické strany politické body, to dokáže každý blbec. MPSV zrušení letního času, který doporučil vicepremiér pro vědu a výzkum P. Bělobrádek patrně na základě výzkumů H. Illnerové, bývalé předsedkyně AV ČR a chrabré ženy v klubu machistů, sice zamítlo, zato přišlo s návrhem, aby se poskytovaly další úlevy rodinám s několika dětmi a aby byli ještě více zdaněni svobodní jedinci, jejichž příjmy již teď podléhají vysoké daňové sazbě. Postiženi tak budou většinou vysokoškoláci, kteří se několik let systematicky připravovali na budoucí povolání, po nástupu do zaměstnání tvrdě pracují a teprve v pozdějším věku, po vybudování společenského postavení a zázemí, zodpovědně zakládají rodiny a mají děti. Často podporují rodiče, kteří za celoživotní práci dostávají menší důchod, než je (i navýšená) minimální mzda. Což aby svobodní vydělávající jedinci měli jako rodiny s dětmi daňové úlevy podle počtu rodičů, které živí a podporují? Budou-li se poskytovat stávajícím rodinám další úlevy na děti na úkor svobodných, více zdaňovaných jedinců, pak tato krátkozraká politika ve prospěch současných rodin znemožní do budoucna dosavadním svobodným jedincům založit vlastní rodinu a mít děti. Navíc na podpoře rodin s více dětmi vydělají jen sociální a etnické skupiny, které nejsou pro stát z ekonomického hlediska velkým přínosem na rozdíl od rodin vysokoškoláků, které většinou ze systému sociálních podpor nečerpají, ač tam odvádějí nejvyšší sumy. Je to *circulus vitiosus*.

Národní divadlo si koupilo s velkou slávou nazpět za státní peníze svou administrativní a restaurační budovu na Národní, vrácenou v 90. letech minulého století neoprávněně Řádu sv. Vršily. Voršilky měly podnikavého ducha a obratem budovu prodaly firmě Themos, která ji spravovala systémem od deseti k pěti. Díky státu tak přišel ředitel ND Jan Burian s pomocí ministerstva kultury a jeho šéfa Daniela Hermana k vlastnictví všech tří nových budov na Národní (+ historická budova ND). Získanou a zanedbanou budovu však čeká nákladná rekonstrukce. Státní divadlo, Národní jen názvem, je při všech rekonstrukcích svých budov historických (ND, Stavovské divadlo) i nehistorických, které spravuje, jen velkým požiračem státních peněz, ač platy herců jsou mizerné. Divadelníci a spol. si také připomněli bývalého prezidenta V. Havla. Na mnoha místech České republiky i ve světě, vypukly havliády – oslavy nedožitého 80. výročí jeho narození. V jejich rámci se konaly velkolepé oslavy v pražské Havlovic Lucerně. Zúčastnilo se jich kolem 80 gratulantů z řad havlovců a pravdoláskařů, kteří mu přišli popřát k nedožitému jubileu jeho osmdesátin. Při této příležitosti se opět zviditelnily některé zombie kulturního a politického života konce 20. století. Jak absurdní a nechutné! Absurdita, v níž byl oslavenec mistrem, za každou cenu, využít Havla i po jeho smrti. Vzápětí po restituci budovy ND udělali havlovci za účasti bývalé první „dámy“, herečky D. Havlové (Veškrnové), na Havlovu počest z náměstíčka mezi čtyřmi budovami – piazzetty, Náměstí V. Havla, ozdobené jeho podpisem a velkým červeným srdcem od K.

Gebauera, na které si můžete napsat vzkaz mrtvému – první mu napsala jeho druhá žena. Náměstí bude – vedle „Havlova“ letiště, několika ulic a škol v několika městech a židli se stolkem – připomínat rozpad a rozdělení Československa na dva samostatné státy, Českou republiku, již byl Havel prvním prezidentem, a Slovenskou republiku, jejíž první prezident Michal Kováč zrovna v tomto říjnu zesnul. Zmrvili a zemřeli. Je symbolické, že Kováč zrovna v říjnu, kdy si připomínáme vznik Československé republiky, tj. společného státu Čechů, Moravanů, Slezanů a Slováků.² A tak řadovým českým, moravským a slezským občanům nezbyvá než konstatovat: „Byli jsme před Havlem, budeme i po něm.“³ Obyvatelé české kotliny a moravských úvalů přežili a přežijí leccos, Bílou horu, Habsburky, I. i II. světovou válku, Protektorát, komunistickou i kapitalistickou nadvládu.

No sláva! Článek o Hitlerovi gentlemanovi se konečně zásluhou historika J. Galandauera našel. Ale světe div se, nenapsal ho ani Peroutka, ani nevyšel v časopise Přítomnost, jak tvrdil prezident Zeman, ale v Rudém Právu v roce 1937. Bylo to tedy těsně před Mnichovskou dohodou, okupací československého pohraničí a posléze zbytku země a vzniku Protektorátu Čechy a Morava. Slováci si u Hitlera zařídili samostatný Slovenský štát. Nicméně Hrad trval na svém a ústy svého mluvčího J. Ovčáčka prohlásil, že se nevzdá, bude hledat dál a chce napravit prezidentovu pošramocenou reputaci, způsobenou patrně, ač se to zdá při jeho velké erudici nepravděpodobné, výpadkem paměti. A Peroutkova vnučka T. Kaslová trvala dále na omluvě od prezidentské kanceláře, hnala kauzu až k Nejvyššímu soudu a hrozila exekucí, pokud nebude omluva Hradu vyřčena. Pokuta přišla. Hrad za neomluvu měl do tří dnů zaplatit pokutu 100 000 Kč. Nezaplatil a handrkování pokračuje. Představa, že bude prezident a jeho kancelář exekučně vystěhována z Hradu a zabaven její majetek, je na jedné straně zábavná – co by na to asi řekl Švejk, na druhé straně je toto řešení tristní a dehonestuje všechny účastníky kauzy.

Jak se nechal slyšet prezident Zeman i ministr financí Babiš, raději zrušme Senát, který se stal odkladištěm použitých politiků, poloseniálních ministrů a poslanců, a kam se cpe už kdejaký koňák. Senátor starého Říma byl vzdělaný a životem zkušený „stařec“ (lat. *senex* → *senatus*), čili starší moudrý muž, nikoliv senilní, s určitým finančním zázemím, *censem*, a ne jako v českých zemích kde jaký hrabavý kur jakéhokoliv věku. A ještě by se mohl snížit počet poslanců. Na tak malou zemi a počet obyvatel je jich až dost a třetina je nefunkčních!

Tibetský dalajláma navštívil Prahu a zúčastnil se konference Forum 2000. Návštěva nejvýše postaveného Tibetana rozdělila a aktivovala českou politickou

² Zákon č. 508/1919 Sb.: „...národy Čech, Moravy a části Slezska, jakož i národ Slovenska z vlastní vůle rozhodly se spojití a že se skutečně spojily trvalým spolkem za tím účelem, aby vytvořily jednotný, svrchovaný a samostatný stát s názvem Československá republika.“ Poprvé byl vznesen požadavek samostatnosti historických zemí a spojení českého a slovenského národa do federativního svazku 22.10. 1915 v USA, v Clevelandu, kde o tom zástupci Českého národního sdružení a Slovenské ligy uzavřeli dohodu. Také „Tříkrálová deklarace“ z 6.1. 1918 požadovala spojení českých zemí a Slovenska a samostatný společný stát byl reflektován v „Pittsburské dohodě“, kterou podepsal T. G. Masaryk 10.5. 1918 s představiteli českých a slovenských organizací v USA a v níž byli zmíněni Čechové, Moravané, Slezané a Slováci, což respektovaly také vítězné mocnosti I. světové války.

³ Parafraze na výrok F. Palackého: „Byli jsme před Rakouskem, budeme i po něm.“

scénu a vyvolala malicherný spor. Dalajlámu vřele přivítali lidovci v čele s ministrem kultury prý svobodné vlády D. Hermanem, který se s ním setkal v budově ministerstva na Maltézském náměstí. Premiér Sobotka označil jeho počínání za soukromou iniciativu. Nicméně soukromá nesoukromá iniciativa se odehrála ve vládních, ministerských prostorách českého státu. Rovněž české univerzity, v čele s brněnskou Masarykovou, se nechaly slyšet a postavily se za Tibet – třeba tam jednou budou pro naše studenty povinná studia nacionalismu a náboženského fundamentalismu, před nimiž varoval na Foru 2000 katolický kněz T. Halík. Vedoucí představitelé ČR (předsedové vlády, Parlamentu a Senátu) se v zájmu zachování dobrých vztahů s Čínou však od dalajlámovy návštěvy distancovali a mumraje kolem ní se neúčastnili. Dokonce poslali komunistické Číně jakýsi omluvný dopis. Ta ho vzala na vědomí a prahne po činech. Truc na truc. Hrad nevyznamenal strýce protitibetského ministra Hermana Jiřího Bradyho, rodáka z Moravy, který přeživší dva koncentráky si přijel do Prahy pro Řád T.G.M. až z Kanady. Řád sice od prezidenta, který jich na Hradě udělil 30, z toho 9 *in memoriam*, nedostal – už prý ho po všech těch tahanicích ani nechtěl – nicméně medaili mu dali Sobotka, Židovská obec, Palackého univerzita v Olomouci a jiní, takže jich měl nakonec v součtu víc, než očekával. Není třeba kvůli neudělení Řádu T.G.M. plakat. Jedna věc je nominace, druhá udělení či propůjčení řádu, které je v kompetenci prezidenta České republiky, který si vybírá ze seznamu nominovaných. Jeden známý a vynikající moravský vědec z Brna byl také nominován na Řád Bílého lva a dokonce jeho nominace byla schválena Parlamentem, ale suverén řádu, prezident V. Havel, se rozhodl žádný řád mu neudělit. Konec konců, někdy může být člověk rád, že od té či oné osoby metál nedostal.

Rektoři v souvislosti s tibetskou aférou odmítli přijít na Hrad a slavili 28. říjen s protihradními povstalci jinde. Někteří pod egidou pražských herců a umělců, vyzývajících lid k občanské neposlušnosti, na Staroměstském náměstí, jiní se klaněli velkému Moravanovi T. G. Masarykovi na Hradčanském náměstí, další protestovali na náměstí Strossmayerově. Někteří jedinci z lidu, dotazovaní sdělovacími prostředky, se nechali slyšet, že se stydí za chování a aktivity českého prezidenta Zemana, jemuž však většinou nesahají ani po kotníky. Davová psychóza je nebezpečná, jednání davu nevyzpytatelné a je otázkou, zda má řvoucí dav pravdu a zda věci, změněné pod jeho tlakem, jsou progresivní a vedou k lepšímu.

Panstvo slavilo 28. říjen na Hradě, plebs v podhradí. V případě Herman-Brady dosáhl veřejně prezentovaný nepotismus v českých zemích vrcholu, neboť zasáhl do státních struktur (ne že by jinde stejně jako klientelismus neexistoval). Podle ministra zahraničních věcí Zaorálka přijetím dalajlámy a svým jednáním porušil Herman dohodu ohledně postupu české vlády, jejímž je členem, vůči Číně. Výhrůžky ze strany Číny, která přes prý úspěšná obchodní jednání snižuje v ČR své investice, kvůli návštěvě dalajlámy však nebyly na místě. Jak by mohl vetřák a moudrý stařík, ač duchovní vůdce Tibetánů, změnit geopolitiku a ohrozit jadernou a ekonomickou velmoc typu Číny?

A co je ještě nového v českých luzích a hájích? Zase nás České radiokomunikace kvůli kšeftům s frekvencemi a další vlně digitalizace donutí

sáhnout hlouběji do našich peněženek. Už podruhé. V první vlně digitalizace a ukončení analogového televizního vysílání si občané museli pořídit nové televizory s DVB-T nebo set top boxy. Od roku 2021 budou naše dosavadní televizní přijímače na nic, pokud ovšem nemáte již přijímač s DVB-T2, satelit, kabelovou televizi nebo příjem televizního signálu přes internet. Předmětem sporů je neustále elektronická evidence tržeb (EET), která má pro část podnikatelů vstoupit v platnost již v prosinci a kterou prosazuje ministr financí A. Babiš v zájmu zlepšení výběru daní a postihování zlodějských podnikatelů. Komunisté chtějí zavést do trestního řádu opět příživnictví a obnovit status příživníka, člověka, který žije na úkor jiného. Lidí, kteří tyjí z prací jiných, využívají jich, příživují se na nich a opisují je – těch by bylo a konají tak v řádném zaměstnání. Všichni v Evropě stárneme, jednotlivci i národy, a nejen Němci. A není z toho úniku, jen si můžeme připomínat biblické: „Jděte a množte se!“ Anebo připustit, aby nás před vymřením zachránili imigranti všeho druhu a množili se za nás, jak se tak již dílem děje. Registrovaní to s osvojováním dětí, které jim bylo povoleno, nezachrání. Opravy plynového potrubí v oblasti kolem Národní ohrozily provoz a dopravu v centru Prahy a o letošních vánočních trzích na Staroměstském náměstí nikdo nic neví, pražští radní mlží a Vánoce jsou pomalu za dveřmi. Ale už se zadařilo a trhy i s vánočním stromem z Pečky prý v Praze budou! Češtino, těš se a blbci s ní! Karel Oliva, ve funkci skončivší ředitel Ústavu pro jazyk český AV ČR, prohlásil, že zakrátko bude vše jedno, žádná shoda či vyjmenovaná slova – všude bude jen měkké i. Vývoj jazyka prý nezastavíš. A rojení blbců také ne. Lidé stále bděte, jinak vám zloději vykradou byty a domy, když po celodenní práci odpočíváte a v noci v klidu spíte! Akademie věd zvyšuje kulturní úroveň bydlení a v jejích bytových domech to permanentně vypadá jako na staveništi. Rekonstrukce bytů po pracovnících (důchodci, vdovy, samoživitelky aj.), kteří neměli na nájem, který se neustále navyšuje (ne všichni mají v AV ředitelské platy) a je notně vysoký, a proto museli byty, v nichž prožili kus akademického života a vychovali děti, opustit, je neustále na pořadu dne. Na co jsou v Akademii odbory a jejich bossové a bossky? Na nic, sčuchnou se s ředitelem a vedením, měří lidem dvojím metrem a nikomu většinou nepomohou, protože se všichni jejich členové třesou na koryta a nové smlouvy. Nejlepší je z nich odejít nebo do nich vůbec nevstupovat. Národu houbařů nerostou houby. Co dělat? Je sucho a počasí, větru a dešti, neporučíš. Nakonec se vše v dobré obrátilo, v polovině října zapršelo a houby narostly. Počasí se nám konečně umoudřilo. Po vedrech a suchu nastal podzim, ba přímo zima. Na moravských horách, v Beskydech a Jeseníkách, se objevila sněhová pokrývka. Astronomický čas ještě zimě neodpovídá a místní automobilisté se vztekali, protože silničáři zase zaspali, což je každoroční český a moravský evergreen. Hlavní sklizeň hroznů na Moravě i v Čechách skončila, pravého burčáku bylo poskrovnu, ale v sudech už se kvasí a připravuje „mladé“, svatomartinské víno. Svatý Martin na svém koni tu bude, co nevidět. I potrefené husy už kejhají na poplach. Open spaceům ve světě i u nás odzvonilo a tak si budete moci v klidu své kanceláře zase uvařit a vychutnat svou ranní či odpolední kávu a do sytosti zamobilovat a zaserfovat.

Českému tenisu se daří. Tenistky v čele s Petrou Kvitovou, odchovankyní moravského Prostějova, se po olympiádě činí na všemožných světových turnajích

a získávají jedno vítězství a ocenění za druhým. Na mistrovství světa silničních cyklistů závodilo 17 českých cyklistů a 3 cyklistky. Muži byli v přesile. Závod se odehrál v Dauhá, v Kataru, u nás neblaze proslulém kauzou s katarským princem H. bin Abdalem, který si v České republice užíval sexuálních služeb nezletilých slečen. Jiná země, jiný mrav, aneb *quod licet Iovi, non licet bovi*. Byl za to souzen, ale tehdejší ministr spravedlnosti P. Němec zametl kauzu pod koberec. Prince na kauci propustil s tím, že bude uvězněn doma – nestalo se tak. Zato ministr oslavil svou svatbu v Kataru. Službička za službičku. Jako v Orientu, kterému se postupně pod vlivem imigrantů připodobňujeme. Každý má nějakého kostlivce ve skříni. Němcův kolega ministr spravedlnosti R. Pelikán se zachoval jako Šalamoun. Propustil dva zatčené Libanonce z vazby. Jednoho vydal do USA, jak Američané požadovali, druhého A. Fajáda, podezřelého z terorismu, vydat do USA nepovolil. Prý byl vyměněn za 5 českých občanů, kteří odjeli do Libanonu, ač věděli, že jedou do jámy lvové. Ministerstvo spravedlnosti a jeho šéf má na krku další výbušnou kauzu. Co dělat s hackerem, ruským občanem J. Nikulinem, zatčeným ve spolupráci s FBI v Praze, který má být vydán do USA? Moskva se tomu snaží zabránit. Soudy v gesci ministerstva spravedlnosti se táhnou, jako např. ten s podnikatelem íránského původu s českým občanstvím S. A. Zadehem, který se prý dopustil daňových úniků ve výši 2,5 miliardy a který byl propuštěn na kauci 150 miliónů.

A ještě ze světa. Z USA se do Evropy rozšířila vlna strašidelných klaunů, kteří přepadají lidi. Řadí v Německu a objevili se už i v Čechách, na Ústecko-orlicku. Naštěstí šlo jen o nahrané divadlo. V USA vrcholí volební kampaň a mladí Američané, znechucení jejím průběhem, nechtějí ani H. Clinton(ovou), ani D. Trumpa, ani jednoho z obou protagonistů „americké světové ostudy“. Jak jinak letošní americkou volební kampaň nazvat? Zato by chtěli „na doživotí“ jako amerického prezidenta B. Obamu, jehož prezident Filipínců R. Duterte poslal k čertu za to, že mu neposkytl zbraně. V Turecku po nepodařeném puči panuje stále výjimečný stav, probíhají čistky ve státním aparátu a ze služby bylo odvoláno přes 12 tisíc nespolehlivých policistů, podezřelých z podpory pučistů. Policie v Německu, kousek za českými hranicemi v paneláku v Chemnitz (Saská Kamenice), byla bdělá a honila Syřana, který chtěl vyhodit do povětří letiště v Berlíně. Nepovedlo se a dotyčný se nakonec v lipském vězení oběsil. V Iráku nastala prohibice. Místní parlament zakázal výrobu, prodej i dovoz alkoholu. Prý se pítí alkoholu neslučuje s islámem. A co ostatní, nevyznavači islámu – budou povinně na suchu? Zato australští fanoušci to rozjeli. Na Velké ceně Malajsie oslavovali vítězství D. Ricciarda popíjením piva z vlastních bot a polonazí. Byli proto zadrženi a vyšetřováni z rušení veřejného klidu a urážení místních pořádků. Policejní složky konzervativní muslimské země si stěžovaly na nedostatek jejich respektu a ohleduplnosti k jiným kulturám. Když to muslimové vyžadují od jiných, tak je načase, aby sami měli respekt k evropské kultuře a evropským pořádkům, když chtějí v Evropě pobývat a pokud zde již pobývají.

Evropa přešlapuje z nohy na nohu a neví, kudy kam. Politická korektnost jí brání, aby pochopila podstatu věcí, nazývala je pravým jménem a patřičně reagovala. Blíží se evropská společnost, rozdělená a devastovaná migračními vlnami a islámem, ke konci schengenu a Unie?

LCH